

Kázání na Velký pátek, 14. 4. 2017 (Ester Čašková)

¹⁴ Protože sourozence spojuje krev a tělo, i on (Ježíš) se stal jedním z nich, aby svou smrtí zbavil moci toho, kdo smrtí vládne, totiž d'ábla, ¹⁵ a aby tak vysvobodil ty, kdo byli strachem před smrtí drženi po celý život v otroctví. ¹⁶ Neužívá se přece andělů, ale 'ujímá se potomků Abrahamových'. ¹⁷ Proto musil být ve všem jako jeho bratří, aby se stal velebným milosrdným a věrným v Boží službě a mohl tak smířit hříchy lidu. ¹⁸ Protože sám prošel zkouškou utrpení, může pomoci těm, na které přicházejí zkoušky.

Myslím, že se shodneme na tom, že Ježíšova smrt byla do nebe volající nespravedlnost. Ani ne justiční omyl, ale zbabělé rozhodnutí ustrašeného Piláta, který se bál o svou kariéru. A také to byl úspěch našťvaných kněží, kteří zmanipulovali dav. Stejně jako Pilát i oni se báli o svou pozici, o svoje kněžské výsady, protože Ježíš reprezentoval Boha úplně jinak než oni. Získával si lidi zvláštní mocí a svým soucitem a pochopením i pro ty, které zbožní židé odepsali jako hříšníky. Takového Boha my nechceme! To znělo v podtextu jejich volání „Ukřižuj“. My chceme, **aby Bůh odměňoval** ty, kteří si svou zbožností nebe zaslouží jako my. A tenhle Ježíš hází **všechny lidi na jednu hromadu. To není správné.** Takový Bůh nemůže být! Musí být přece spravedlivý. Ale jak vypadá Boží spravedlnost?

Bůh spravedlivý rozhodně JE, a proto nemůže nechat zlo, ať si řádí, jak chce. **Bůh nesnáší hřích.** Bohu jdou na nervy všichni, kdo páchají zlo. Nechce je vidět. Zavírá oči, odvrací tvář, hněvá se a mlčí! A právě to je Velký pátek.

Je potřeba jasně dát najevo, že **Bůh si nepřeje války**, nesouhlasí s týráním bezmocných a odsuzuje všecko, co sobecký, nenasytný a mocichtivý člověk páchá. Velký pátek říká z Boží strany: Takovýhle svět jsem nechtěl! Takovýhle lidi, kteří žijí na úkor druhých, takové jsem neměl při stvoření v plánu. Všichni jsou stejní. **Myslí jen na sebe a bojí se o sebe.** Pilát, kněží, Jidáš i ten ustrašený Petr. Hlavně aby se jim nic nestalo!

Možná vás naštve, ale mám za to, že i my, věřící lidé, často myslíme hlavně na sebe. Chceme to mít u Pána Boha dobré, proto chodíme do kostela, proto dáváme na charitu, proto se občas pomodlíme. A tak trochu spoléháme na to, že to Pán Bůh vezme v potaz. Je přece spravedlivý, a tak tu snahu musí ocenit. Připustíte si někdy myšlenku, že **před Bohem jsme na tom všichni stejně**, my i ti, kteří kradou, lžou a podvádějí, něku-li zabíjejí?

V naší víře je často tiše skrytá myšlenka, že si nebe musíme nějak zasloužit. Ale kdyby to opravdu platilo, nemuseli bychom tady dnes být. Pak by totiž Ježíšova smrt vůbec nebyla důležitá a záleželo by na jednom každém z nás, jak se se svým hříchem vyrovná.

Věřím, že tu nejsme zbytečně. Věřím, že je Ježíšova smrt nesmírně, zásadně důležitá pro všechny lidi.

Ježíš se totiž narodil jako člověk proto, aby jako člověk mohl zemřít. Jeho smrt byla stejně důležitá jako jeho život. Jak by to s námi vypadalo, kdyby na kříži nezemřel? Na všecko, co je mezi námi a Bohem bychom byli sami. A myslíte, že někdo žije tak, aby se to Bohu komplet líbilo? Aby v jeho životopise nebyla jediná chybička? Protože víme, že to úplně dobré s nikým z nás není, proto se konce života a smrti bojíme.

Ale četli jsme, že se bát nemusíme, že právě Ježíš nás od strachu osvobodil: **Ježíš svou smrtí zbavil moci toho, kdo smrtí vládne, totiž d'ábla.**

Možná vám připadá trochu středověké mluvit o d'áblu. Ale dovedli byste říct, kdo jiný vládne smrtí? Kdo smrtí člověka straší? Kdo se ze smrti raduje a využívá strach ze smrti k ovládnutí lidí?

Možná si neuvědomujeme, že smrt a d'ábel neexistují jen tak, sami od sebe jako svébytná jednotka. **Souvisejí s hříchem. Potřebují hřích.** *Odplatou hříchu je smrt*, hřích se odplácí člověku smrtí. čteme v epištole Římanům. Ale tady došlo k velkému neporozumění. My si umíme představit, že člověka trestáme ZA něco. A tak se i do tohoto textu vložilo slůvko ZA. A najednou je z toho věta: **odplatou ZA hřích je smrt.** A my hned si doplníme, že je to Bůh, který člověka za hřích trestá smrtí. Kdo jiný by nás mohl trestat?

Jenže to je omyl. Bůh nás netrestá, **Trestáme se sami, když satanu-pokušiteli naletíme a hříchu podléháme.** Představte si to tak, že hřích si člověka najme jako svého dělníka, slíbí mu hory doly, a pak mu jako výplatu dá smrt. **Hřích prostě vede ke smrti.** A i když to nemusí skončit fyzickou smrtí, hřích vždycky něco zničí. Ničí lidem život.

Myslím, že to známe až moc dobře, jak nevěra ničí život manželů. Jak vraždy ničí život obětí i pachatelů. A copak lež a podvod neničí důvěru?

Hřích prostě k něčemu vede, má zlé důsledky.

My to vlastně víme. Ale nevíme, co s tím.

Jak hřích a zlo ze světa vymýtit? Mnozí se o to pokoušeli revolucemi a válkami. A žel i křesťanům se někdy násilí zdálo jako nejrychlejší řešení zla.

Jenže takové ničení zla má dominový efekt, každé násilí plodí další násilí.

Je vůbec něco, co na to zlo zabírá? Existuje nějaký způsob, nějaký postup, kterým ho lze zlikvidovat? Co děláte vy, když víte, že jste něco provedli?

Můžete to popřít, zamlčet, schovat pod koberec. No comment, slýcháme dost často. Ale ono přece není jedno, jestli člověk dělá dobré nebo zlé věci. Jestli život podporuje nebo ničí. Není jedno, jestli stromy sázíte nebo lámáte. Jestli druhým pomáháte nebo je využíváte. Máme přece svědomí a tohle moc dobře umíme rozlišit.

A protože Bůh je totálně, neomylně a nepodplatitelně spravedlivý, přichází den jeho soudu.

Velký pátek je Boží soud nad vším zlem, co my lidé pácháme. Jeho hněv. Temnota jeho nepřítomnosti nad celou zemí. Bůh už se na to nemůže dívat. Na to, co my lidé umíme s nevinnými lidmi. Nemůže se dívat na zlo dovedené do naprostého extrému, když lidé zabíjejí jeho syna.

Ježíše ukřižovali lidé, se kterými byl na jedné lodi. Se kterými se ztotožnil, kterým pomáhal a nazval je svými přáteli a bratry. Však jsme to tam četli: *Protože sourozence spojuje tělo a krev, i on se stal jedním z nich, aby svou smrtí zbavil moci ďábla.*

Už chápeme, milí přátelé, co se dělo tehdy na Golgotě? Byl to boj mezi Bohem a ďáblem, který svádí lidi. Bůh řekl: Už dost! **Dost těch vítězství pokušitele, který lidem namluvil, že násilím se dá dosáhnout všeho**. Takhle jsem svět nechtěl, říká Bůh! Já ho přece stvořil z lásky a k lásce. Stvořil jsem ho krásný a dobrý a dal jsem mu dobré řády pro život. Jenže lidé se dali satanem zmást, dali si namluvit, že jim něco chci upírat, když mě mají poslouchat. Začali si dělat, co chtějí, a takhle to dopadá.

Velký pátek ukazuje, že s hříchem JE možné skoncovat. **Dát mu to, co žádá. A Bůh to udělal.** Nechal hřích, aby si vybral na Ježíši Kristu svou odměnu a nároky satana byly jednou provždy vyřízeny. Jeden nevinný zemřel za všechny provinilé. To je Boží velikonoční řešení.

Ježíš byl na svět poslán jako projev Boží lásky. Bůh totiž hřích nesnáší, ale má k smrti rád nás - hříšníky, miluje lidi. Je mu líto všeho toho, co pácháme, čím se zraňujeme, jak si ubližujeme. Z toho kolotoče pokušení, hříchu a smrti nám pomáhá. Ale musí být jasno, že hřích vede ke smrti. Nedá se nad ním jen tak mávnout rukou.

Už odedávna velekněz při oběti usmrtil za hříchy místo provinilých lidí nějaké zvíře. Beránka, který nahradil lidskou obětí. Beránek byl zabit místo nich. Za hříchy celého světa, za hříchy všech lidí však nemůže zaplatit jen tak někdo. Aby byl hřích spokojen, musí to být pořádná oběť!

Ten Beránek se našel. Proto je Ježíš v táboře těch odmítnutých, které Bůh nechce vidět a na jeho modlitby neodpovídá. Je na našem místě. Je veleknězem i obětí. Při jeho umírání Bůh dává najevo, že zlo nemá budoucnost. A my na kříži vidíme s děsivými detaily, **že hřích opravdu vede ke smrti**. Brání nám v dobrém, šťastném a nadějném životě. A zavírá nám cestu k Bohu. **Kříž je symbolem hříchu, na který nemáme zapomenout**. Je obrazem toho, co s námi lidmi hřích umí. Vede ke smrti.

A tak na Velký pátek čteme o umírání Ježíše Krista a přiznáváme svůj hřích. A je nám smutno z toho, že sami tak často pokušení, satanu, zlu podléháme.

Ale zároveň na Velký pátek slavíme. Protože JE tu řešení, to Boží nečekané řešení.

Jenže když chodíme kolem křížů s obnaženým tělem Ježíše a z jeho ran ještě tryská krev, mnoha lidem pořád připadá **Bůh jako moloch**, který musí vidět krev, aby mohl odpustit. A zapomínají, kdo to vlastně visí na tom kříži! Tady se pro lidi obětuje Bůh sám. Je to neuvěřitelný paradox.

Vždyť to vždycky to bylo obráceně: **Lidé obětovali** božstvům, aby si je naklonili a získali jejich přízeň. Ale na kříži se Bůh obětuje pro lidi. **Dokázal nám tak svou lásku. Nic mu není dražší než my.**

Jenže Bůh na kříži – to je absurdní a neodpovídá to našemu smyslu pro spravedlnost. A proto tomu mnoho lidí nedokáže věřit. Víra však znamená přijmout Boží řešení, i když se nám zdá nelogické. Umět vidět znamení

Boží moci i tam, kde naše oči vidí jen lidskou slabost a bídu. Ježíšův kříž je vzdorem lásky proti zlu. Je to oběť, která otvírá budoucnost a učí i nás, že oběť má smysl. Že dobro zvítězí nad zlem.

A Ježíšova smrt znamená šanci pro všechny hříšníky, kteří se na něj před Bohem odvolají, kteří si jeho smrt ve svém křtu přivlastní. Velký pátek přece není konec. Bude ještě neděle vzkříšení! amen

Modlitba:

Děkujeme Pane Bože, za tvou nezměřitelnou lásku. Za to, že tolik stojíš o to být s námi, že ti v tom ani náš hřích nezabrání. Dej, ať umíme jako milované děti žít, ať jsme si tvou láskou jisti právě ve chvílích, kdy nám jiné projevy lásky chybí, kdy se cítíme osaměli, nepochopení a opuštěni. Vždyť ty jsi tohle všechno na Kristově těle prožil, nejsou ti cizí žádné naše bolesti ani strachy.

Děkujeme za to, že tě máme a smíme nazývat svým Bohem a Pánem.

Amen